

Tóth Imre

Infra

Ránk vetül az eljövendő dolgok árnyéka. Mint aki kétezer éve vár,
 Örökös éberségben, nyugalomra várva.
 A nyugalom tengere a kezdet. Nincs semmi, amit megbocsáthatnék.
 Nincs idő, nincs sors, nincs karma.
 Hárman jönnek, szakállasan, foltos kabátban, kérdeznek: Rabbi,
 nem tudod, megszületett-e már?
 Fagyottan forog az éjszaka, csillogó kristályok a csikorgó fényben.
 Nem tudom, hányadika van. Vajon megszületett-e már?
 Infravörös városok vonulnak el alattunk, teljes elsötétítésben.
 Nem tudom, hol laksz, melyik a te házad? Bármelyik lehet.

Megint jönnek, hárman, műanyag kabátban. Az angyalok már
 a városban vannak. *Nem tudod, hányadika van? Hány nap van még
 hátra?* Nem tudom, megszületett-e már.

Keletről jöttünk, infravörös városokon át,
 mert Perzsia börtön.
 De mostantól megújul a világ.

Késlekedő Buddha

Harminchárom vöröshagyma, egy ágy, egy szék, egy asztal,
 egy kanál, egy pohár, és egy csajka. És némi megmaradt karma.
 Mi értelme álmodni, ha álmomban is ugyanazt az életet meséled?
 Állomáson átrobogó vonat, nekünk csak ennyi a történelem.
 Segíteni jöttünk, de már nincs kinek, légneműek lettünk,
 Szemrebbenés nélkül mennek át rajtunk az emberek.
 Nincs szükségünk szerelemre, pénzre, nem gond, mivel telik
 a hétvége, tengerpart, vagy a hegyek talán? A munka sem vonz.
 Minden, mi nektek érték, számunkra csupa talány.
 A ti világotok, nem a mi világunk. Hidegen hagy. Hideg.
 Mint késnek a vaj.

Palimpszeszt

Bizonyos levelekre soha nem érkezik válasz.
 Bizonyos emberek soha nem írnak levelet.
 Amiről azt hitted, valóság,
 Rájössz, hogy sohasem létezett.